

Lundmark A. Hj.

So smukke Viser.

Den første:

Somandsfang.

Den anden:

Emigrantens Afsted.

(Eftertryk forbydes!)

Forfatter og Udgiver A. Hj. Lundmark.

Pris 10 Øre.

Trondhjem. Trykt paa Bestilling i J. L. Sundts Bogtr.

V box 2:40

Somandsfang.

Snart jeg mit Farvel skal bringe, Farvel!
Solen stiger høit i Sky, Farvel!
:: Fuglen løster høit sin Vinge, løster høit sin Vinge,
Kvidrer med en freidig Røst Farvel! ::
Bort fra den, som man har kjær,
Falder Hjertet til Besvær,
Men jeg haaber, min Ven, at vi skal sees igjen.
Dg nu Farvel, min smukke Ven,
Snart er jeg atter her igjen,
Dg nu Farvel, til vi sees igjen, Farvel!

Stand, o Vige, med din Klage, Farvel!
Tryk dig ømt indtil mit Bryst, Farvel!
:: Din jeg bliver alle Dage, bliver alle Dage,
Som i Smerte som i Lyst, Farvel!
Bort fra den o. s. v.

Ser du hine Turtelduer, Farvel!
Hisset paa den grønne Kvist, Farvel!
:: Trofast Elskov hos dem luer, Elskov hos dem luer,
Aldrig sluktes den forvist, Farvel! ::
Bort fra den o. s. v.

Løb og Blad skal engang blegne, Farvel!
Men trofast Kjærlighed dog ei, Farvel!
:: Bliv du her hos mig tilstede, her hos mig tilstede
Som en Trost paa Livets Ve, Farvel! ::
Bort fra den o. s. v.

Emigrantens Farvel.

Hermed jeg byde vil mit Fædreland Farvel!
Førend jeg over Havet reiser, Farvel!
:: Langt bort til fjerne, fjerne Strande,
Bort hen til andre Lande
For at søge mig mit Brod, Farvel! ::
Vist det falder mig tungt at forlade mit Hjem;
Men jeg haaber forvist engang, saa se det igjen,
Derfor jeg byder mit Farvel,
Derfor jeg byder mit Farvel!
Derfor Farvel med det Haab, vi sees igjen, Farvel!

Vist har jeg Elægt og Bønner mange igjen,
Dg tungt mig falder at forlade dem,
:: Men jeg en Fremtid har isigte,
Om Lykken ei vil svigte,
Jeg deres Hjælp tilsidst kan bli, Farvel! ::
Vist det falder mig tungt o. s. v.

Vist er Norges stolte Klipper al min Lyst;
Jeg mod dets vilde Bøer staa't mangan Dyst;
:: Men strengt er det mod sine Søner,
Eus Stræb ei meget lønaer,
Derfor hen til Vesten vil jeg, Farvel! ::
Vist det falder mig tungt o. s. v.

Kan være ei mig Overslod jeg henter der,
Bed Flid dog, mere vil jeg saa end her,
:: Thi hen paa Vestens vide Felter,
Paa Præriens store Sletter,
End der Rigdom findes ved Flid, Farvel!
Vist det falder mig tungt o. s. v.

Dg om mig Lykken skulde følge derhen,
Forbist tilsidst da atter vender jeg hjem.
:: Ja da vender jeg tilbage,
Dg lykkelig med min Væge
Vor jeg fro ved Norges Kyst, Farvel! ::
Da som en Fyrste paa sin Borg
Vor jeg fri isra Sorg,
Dg med det Guds, jeg samlet har,
Jeg lever lykkelig alle D'ar.
Derfor jeg byder mit Farvel,
Derfor jeg byder mit Farvel!
Derfor Farvel, til vi sees igjen, Farvel.

